

ת"פ 1463/04/19 - מדינת ישראל נגד אלכסיי ארונסקי - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

04 אוגוסט 2020

ת"פ 1463-04-19 מדינת ישראל נ' ארונסקי

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאייר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נ ג ד

אלכסיי ארונסקי - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיוון - נוכח

המאשימה

הנאשם

מזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שימש השוטר ישראל אדרי (להלן: "השוטר"), כסוכן משטרת.
2. בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום, השתמש הנאשם ברכב מסוג מאזדה לנטיס 323 מ"ר 9848123 (להלן: "הרכב").
3. זאת ועוד, במועד הרלוונטי לכתב האישום, השתמש השוטר במכשיר טלפון נייד אשר סופק לו, ובו מותקנת אפליקציית "הטלגראם" (להלן: "האפליקציה").
4. על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 08.01.2019, בסמוך לשעה 15:00, יצר השוטר קשר בהודעה באמצעות האפליקציה, עם "User" המופיע באפליקציה תחת שם המשתמש "Organica II", בה השתמש אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), במסגרתה שאל השוטר את האחר: "כמה 2 אח?", ובתגובה לכך, השיב האחר: "200 אבל מתחילים בחמש אם מתאים לך".
5. בשלב זה ציין השוטר כי הוא מעדיף מוקדם יותר, והשניים קבעו לשוחח שוב כעבור שעה.
6. באותו היום, בסמוך לשעה 16:11, פנה השוטר לאחר בהודעה באמצעות האפליקציה ובה כתב: "מה קורה אחשלי אפשר?", והאחר השיב לו: "כן אחי איזה עיר?".
7. בהמשך, המשיכו השוטר והאחר להתכתב בהודעות באמצעות האפליקציה, במסגרתן ציין האחר כי אין אפשרות להגיע לאסוף את הסמים, ולאחר אימות פרטים, ביקש האחר מהשוטר כי: "תשלח לי כתובת אחי".
8. באותו מועד בסמוך לשעה 19:50, כתב הנאשם לאחר בהודעה באמצעות האפליקציה: "ואני יגיע לסונול בכניסה לעיר וניפגש שם". בתגובה לכך, שלח האחר לשוטר את ה "User" של הנאשם.
9. בהמשך, התכתב השוטר בהודעות באמצעות האפליקציה עם הנאשם, תחת שם המשתמש "Syhn", והשניים קבעו להיפגש בתחנת הדלק "סונול" ברחוב הדרום 2 בקרית גת (להלן: "המקום").
10. באותו היום, בסמוך לשעה 20:30, הגיע הנאשם למקום ברכב ונפגש עם השוטר, ובנסיבות אלו מסר הנאשם לשוטר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 2.14 גרם נטו, ואילו השוטר מסר לו בתמורה סך של 200 ₪.
11. בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 20:50, שלח הנאשם הודעה קולית לשוטר, באמצעות האפליקציה, ובה שאל: "...איך החומר אהבת?". מיד ובסמוך, משהשיב השוטר כי הוא מרוצה, השיב לו הנאשם: "מבסוט עליך יא אח תודה רבה".
12. במקביל, פנה אף האחר לשוטר באמצעות הודעה באפליקציה וביקש ממנו כי יחוזה דעתו לגבי הסחורה והשירות.

13. במעשיו כמתואר לעיל, סייע הנאשם לאחר לסחור בסם מסוכן.
14. עוד נטען, כי ביום 25.03.2019, בסמוך לשעה 09:37, החזיק הנאשם ברכב בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 17.60 גרם נטו, לצריכתו העצמית, וכי ביום 25.03.2019, בסמוך לשעה 19:40, בדירה ברחוב בנימין 40/6 באשקלון, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 2.29 גרם נטו, לצריכתו העצמית.
15. בגין אלו הורשע הנאשם **בסיוע לעבירה של יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים** לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**" או "**הפקודה**") + סעיף 31 לחוק העונשין התשל"ז-1977; **ובעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) + ר(ג) סיפא לפקודה.
16. במסגרת הסדר הטיעון הצהירה המאשימה כי תגביל את עתירתה העונשית ל-6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלוות, ומנגד, הוסכם כי ההגנה תוכל לטעון לעונש כראות עיניה. עוד הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, שיבחן לבקשת ההגנה את שאלת ביטול ההרשעה.
17. בעניינו של הנאשם התקבלו **שני תסקירים**, ובסופם, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם, ולהשית עליו עונש בדמות 150 שעות של"צ. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ההליכים הטיפוליים שנעשו בעניינו, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.
18. **מחוות דעת הממונה** שהוגשה בעניינו של הנאשם ביום 22.07.2020, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

19. המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, ועל הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם והפנתה לכך שהסיוע המיוחס לנאשם בעבירת הסחר בסם הינו ממשי. לאור כל אלה, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם כולל הנע בין 6 לבין 12 חודשים מאסר בפועל. בסופו של יום, טענה המאשימה כי אין מקום להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו ולאור כך שהנאשם לא הוכיח כל פגיעה קונקרטית בתעסוקתו. עם זאת, ולאור התסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו, היותו חף מהרשעות קודמות, הודאתו והחיסכון בזמן השיפוטי, ביקשה המאשימה (כאמור) להשית על הנאשם עונש בדמות 6 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, וכן ענישה נלוות בדמות מאסרים מותנים, קנס, התחייבות כספית, פסילת רישיון נהיגה בפועל ומותנית.
20. מנגד, הסנגור לא הציג (מטעמים השמורים עמו) מתחם עונש ההולם את מכלול מעשיו של הנאשם, ואולם, התנגד למתחם אותו הציגה המאשימה. לגופו של עניין, הפנה הסנגור לנסיבות המקלות שבביצוע העבירות ולכך שהמדובר באירוע בודד, לכך שהסיוע המיוחס לנאשם אינו מצוי ברף חומרה גבוה, ולכך שמעובדות כתב האישום ניתן ללמוד כי המבצע העיקרי הנו אותו אחר ולא הנאשם (בעוד שאותו אחר אינו נותן את הדין על מעשיו). לעניין נסיבות העושה הפנה הסנגור להודאתו של הנאשם במיוחס לו, לקבלת האחריות מצדו, לחסכון בזמן השיפוטי ולתסקירים החיוביים שהתקבלו בעניינו. עוד טען הסנגור כי לנאשם יגרם נזק קונקרטי ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. בשל כל אלה, עתר בא כוח הנאשם שלא לפגוע בנאשם ובתעסוקתו בנמל אשדוד (שעובד כעת לטענתו בנמל כעובד קבלן) ולהשית עליו הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן. לחילופין, טען הסנגור, כי ככל שבית המשפט ימצא לנכון להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, אזי יש מקום להסתפק בענישה בדמות מאסר מותנה, קנס, ופסילת רישיון מותנית.
21. למען שלמות התמונה יצוין, כי בהמשך להיתר שקיבל הסנגור מבית המשפט להמציא מסמכים התומכים בעתירתו להורות על ביטול הרשעת הנאשם, לאחר שלב הטיעונים לעונש, הלה הגיש הודעה לבית המשפט ביום 15.06.2020, בה שב וטען כי יש מקום להורות על ביטול הרשעת הנאשם. בעניין זה הפנה הסנגור לכך שהנאשם עבד עובר לאירועים שבמוקד כתב האישום בתחום אבטחת מידע; בהמשך, ולאור כתב האישום שהוגש כנגדו בתיק דנן, הנאשם הפסיק העבודה בתחום זה ואולם, מששב למקום עבודתו, מעסיקו הדירו מפרויקט שעירב את שירות בתי הסוהר והנאשם נאלץ לעבוד בתחום התקשורת באותו מקום עבודה; בהמשך לכך, הנאשם נאלץ לעזוב את מקום העבודה בשל השינוי האמור והשכר הנמוך שקיבל בעקבות כך. עוד נטען כי הנאשם מבקש לשוב לעסוק בתחום של אבטחת מידע ולהתקדם בתחום וכי יש לשקול את ביטול ההרשעה בהתחשב בהוראת סעיף 17ב לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, הימנו עולה כי מי שבאמתחתו הרשעה

פלילית שיש עמה קלון לא יוכל לעסוק כממונה על אבטחת מידע.

22. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", שיתף כי הינו אדם אחראי ויצרני, ומסר כי הרשעה תפגע בתעסוקתו בתחום אבטחת המידע והלוגיסטיקה ובהתקדמותו בתחום זה. לאור האמור, ביקש הנאשם כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

23. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שמכלול מעשיו של הנאשם מהווה "אירוע" אחד, ובהתאם למתווה שהותווה על ידי המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה אם יש מקום לסטות לקולה מהמתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

24. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

25. באשר **לערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נדמה כי אין צורך להכביר מילים אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומם של הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ועל רכושו. הסמים המופצים מעמידים בסכנה את בריאותם וביטחונם הן של המשתמש עצמו והן של הציבור בכללותו, וזאת משום שמעבר לנזקים הגופניים המשמעותיים העשויים להיגרם כתוצאה מהשימוש בסם, נגע ההתמכרות מביא בעקבותיו גם להרחבת מעגל הפשיעה, כאשר המכור לסם מתפתה לבצע עבירות נוספות כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה.

26. הדברים מקבלים משנה תוקף ככל שעסקינן בעבירת הסחר הסם, כאשר לא בכדי מצא המחוקק לקבוע בצידה עונש מרבי חמור ביותר, בדמות 20 שנות מאסר. בדומה למחוקק, ובעקבותיו, גם בתי המשפט מצווים להילחם ביד קשה נגד עברייני הסמים, ולא כל שכן נגד אלו המספקים אותם. נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, גם על בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. כך, שומה על בתי המשפט להעביר את המסר כי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם ייתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו דבריו של כב' השופט מ' חשין בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח (2) 734, 739 (2004); ודבריו של כב' השופט א' לוי בע"פ 7070/03 עליאן זניד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (03.04.2006)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).

27. לנוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד בשים לב לעובדה כי הנאשם החזיק סמים לצריכתו העצמית בכמות שאינה גבוהה; סייע לסחר בסם מסוכן בהזדמנות אחת בעבור תמורה כספית; בשים לב למשקל הסם שאינו גבוה וכי המדובר בסמים "קלים" מסוג קנבוס - נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה הנדון הנה ממשית אך אינה מצויה ברף הגבוה ביותר.

28. וביתר פירוט, בבחינת **הנסיבות הקשורות** בביצוע העבירות, נתתי דעתי בראש ובראשונה לסוג הסם אותו החזיק הנאשם לצריכתו העצמית ולסם אותו סייע לספק ולמשקלם. המדובר בסמים מסוכנים מסוג הקנבוס הנמנים עם "הסמים הקלים" ואינם מצויים במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים. כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו. בכל הנוגע למשקל הסם שסופק, הרי שהמדובר בכמות שאינה גבוהה. עם זאת ולחומרה הבאתי בחשבון כי הנאשם ביצע את המעשה לשם הפקת רווח כספי קל ומהיר, אם כי יאמר כי בעובדות כתב האישום לא פורשה התמורה שקיבל הלה עבור הסיוע לאותו אחר, ואולם ניתן להניח שהתמורה לא הייתה גבוהה יותר מהתמורה שקיבל האחר מביצוע העסקה המושלמת (200 ר"ל).

29. בכל הנוגע לסוגיית **מתחמי הענישה** שיש לקבוע **בעניינם של המסייעים לדבר עבירה** יצוין, כי אין לקבוע בצורה אוטומטית כי מתחם העונש ההולם בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן, הינו מחצית מהמתחם שהיה נקבע אילו היה מדובר בעבירה המוגמרת של סחר בסם. אכן, לפי סעיף 32 לחוק העונשין, עונשו של המסייע לעבור עבירה הינו מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. ואולם, ברי כי כשם שעונשו של כל נאשם בעבירה כזו או אחרת צריך להיבחן לגופו, כך גם קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של המסייע צריכה להיעשות בהתאם לכלל הפרמטרים הנקובים בסעיף 40ג(א) לחוק, ובשים לב למאפייניו ומרכיביו של מעשה הסיוע עצמו.
30. ברוח הדברים האמורים, נתתי דעתי למידת מעורבותו של הנאשם בביצוע העבירה. בעניין זה ולחומרה נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע פעולות אקטיביות לצורך הסיוע לביצוע עבירת הסחר, ובהן התכתבות עם השוטר באמצעות אפליקציית ה"טלגראם", שהינה פלטפורמה ייעודית המסייעת לסוחרי הסמים בהפצת הסמים תוך שמירה על אנונימיות, דבר המקשה על גורמי איכות החוק בביעור נגע הסמים; העברה פיזית של הסם לידי השוטר; ובקשה לאחר ביצוע העסקה לקבל הימנו חוות דעת בנוגע לאיכות הסם. מנגד ולקולה, נתתי דעתי לכך שמעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי "הרוח החיה" שמאחורי העבירה היה האחר (שלא אותר ולא הועמד לדין), אליו פנה השוטר לצורך אספקת הסם, ועמו בא בדין ודברים בכל הקשור לכמות הסם ומחירו. תפקידו של הנאשם אם כן, הסתכם בכך שתיאם עם השוטר את מקום מסירת הסמים, ולמעשה שימש כשליח (ותעיד על כך גם עבירת הסיוע בה הורשע), ועל כן נראה כי מידת אשמו בביצוע העבירה אינה גבוהה באופן מיוחד.
31. בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע עבירת הסיוע לסחר בסם מסוכן, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הלה טען בשירות המבחן כי בתקופה הרלוונטית התמודד עם קשיים כלכליים על רקע שריפת הדירה בה התגורר. לדבריו, עבירת הסיוע לסחר בסם, בוצעה לאחר שקיבל הצעה מאדם אחר (אשר ממנו רכש סמים באמצעות האפליקציה), לסייע לו בהעברת הסמים לאדם שלישי, בתמורה לרווח כלכלי, ובשל מצוקתו הכלכלית, הסכים לכך. ברי כי אין בדברים האמורים כדי להצדיק את מעשיו החמורים של הנאשם.
32. כמו כן, אין להתעלם מכך שהשוטר (שבין הנאשם לבינו לא הייתה הכרות מוקדמת), הוא שיזם את עסקת הסמים. ואולם, אין בכך כדי לפטור את הנאשם מאחריותו בפלילים (והדבר אף לא נטען), אך נדמה כי ניתן להעניק לכך משקל מסוים במסגרת סעיפים 40ט(א)(2) ו-40ט(א)(5) לחוק העונשין (וראו גם, ע"פ 1224/07 אברהם בלדב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (10.02.2010); וע"פ 5268/04 ליודמילה מינין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (07.11.2005)). אם כי, המשקל שניתן לכך לא יהיה גבוה. שכן, אף אם היה זה השוטר שיזם את עסקת הסמים, הרי שהוא לא הפעיל על הנאשם כל לחץ ממשי, וכך גם האחר, תוך שהנאשם היה חופשי כל העת לסרב לבקשתם.
33. לבסוף, כתוצאה מביצוע עבירת הסיוע לסחר בסם, לא נגרם נזק ממשי כלשהו, אולם זאת אך משום ש"הקונה" של הסם היה שוטר שהופעל על ידי משטרת ישראל. אשר על כן, אין להעניק משקל לקולה לנסיבה אחרונה זו. מה עוד, שאלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק ישיר ומידי שנגרם כתוצאה מביצוע, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן גורמות, וניתן לשקול את הדברים גם בבחינת הנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים.
34. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הסיוע לסחר בסם אותה עבר הנאשם, ולצד חובתו הכללית של בית המשפט לנקוט ביד קשה כנגד סוחרי הסמים ולהחמיר בענישתם (ראו למשל, ע"פ 1654/16 גל שרר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (27.02.2017), וההפניות שם), סקירת הפסיקה מעלה כי בדרך כלל, בגין העבירה המוגמרת של סחר בסם הקנבוס במשקלים של גרמים בודדים, נקבעים מתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשים מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 12 חודשים מאסר בפועל - הכול בהתאם לנסיבות השונות. ברוח הדברים האמורים, והיות ורובם של פסקי הדין עוסקים בנאשמים שהורשעו בכמה עבירות של סחר בסם או בעבירות נוספות שנלוו לעבירה זו, הרי שלעיתים קשה "לבודד" מהפסיקה את העונש המושת בגין עבירת סחר אחת בלבד. להלן מספר פסקי דין בעבירה המוגמרת מהם ניתן להקיש וללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הסיוע בה הורשע הנאשם, כך ראו למשל, רע"פ 5698/17 מיכאל ליפצר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.09.2017); ת"פ (שלום רמ') 4127-11-17 מדינת ישראל נ' אחמד אלבאז (פורסם בנבו, 03.12.2019); ת"פ (שלום ק"ש) 46914-06-18 מדינת ישראל נ' רבאב חג'אזי (פורסם בנבו, 23.09.2019);

- ת"פ (שלום י-ם) 7420-05-19 **מדינת ישראל נ' יעקב שמואל בלוי** (פורסם בנבו, 16.09.2019); ת"פ (שלום י-ם) 56059-07-17 **מדינת ישראל נ' מתן רווח** (פורסם בנבו, 12.03.2018); ת"פ (שלום י-ם) 17959-03-18 **מדינת ישראל נ' יניב זלבאני** (פורסם בנבו, 28.10.2019); ת"פ (שלום ק"ש) 40331-03-18 **מדינת ישראל נ' יעקב יעקב** (פורסם בנבו, 11.03.2019); ת"פ (שלום י-ם) 53375-03-18 **מדינת ישראל נ' מיכאל כהן** (פורסם בנבו, 25.09.2019).
35. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית** אותה עבר הנאשם, הרי שסקירת הפסיקה מעלה כי מתחם העונש הנוהג הינו מאסר מותנה וקנס, ובמקרים החמורים יותר עד מספר חודשים מצומצם של עבודות שירות, ראו לעניין זה, ת"פ (שלום י-ם) 32879-04-19 **מדינת ישראל נ' רוני חיזגילוב** (פורסם בנבו, 08.03.2020); ת"פ (שלום אש') 22715-06-17 **מדינת ישראל נ' רוי אחלאקי** (פורסם בנבו, 13.01.2019); ת"פ (שלום ת"א) 26341-09-17 **מדינת ישראל נ' שמעון וקנין** (פורסם בנבו, 10.11.2019).
36. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה מטעמים של הצדדים, אולם העיון בה נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, ברע"פ 7996/12 **אליהו יוסף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.01.2013), פסיקה אליה הפנתה המאשימה, בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 7-18 חודשים מאסר לכל עבירת סחר בסם הקנבוס (בכמויות מעט גבוהות מהמקרה שלפני). עם זאת, בית המשפט הביא בחשבון לחומרה נסיבות שאינן מעניינות, תוך שהנאשמים שם ביצעו מספר עבירות סחר, כמו גם העובדה שהעבירות בוצעו על ידי הנאשמים בצוותא חדא.
37. על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, בהם הושתו עונשים החורגים לחומרה או לקולה ממדיניות הענישה הנוהגת, כפי שזו הוצגה לעיל. כך גם ברי, כי כל צד יבקש להפנות את בית המשפט דווקא לאותם פסקי דין ספציפיים שמשרתים את האינטרס שלו. הדבר אך טבעי הוא, שכן הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, ממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).
38. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע מתחם העונש ההולם בין **מספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 10 חודשים מאסר בפועל**.
- ד. **שאלת ההרשעה**
39. על פי ההלכה הפסוקה, אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים שבחריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, [פורסם בנבו] (14.04.2010); רע"פ 5100/14 **מסארוה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (28.07.2014); ורע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (10.11.2014)). זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי זו מותנית בהצטבר שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (ראו לעניין זה, ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "**פרשת כתב**") וע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש**, פ"ד נ(3) 682 (1996)). כן ראו את מבחני העזר בעניין זה, כפי שעמד עליהם כב' השופט ש' לוי **בפרשת כתב** ואת פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3) 685, 690 (2000).
- 40.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בתסקירי שירות המבחן, שוכנעתי כי מקרה זה אינו נמנה בגדר אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק לסטות מהכלל לפיו נאשם

שעבר עבירה יורשע בדינו. מצאתי, כי עניינו של הנאשם אינו נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" או שמתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעתו. ובמה דברים אומרים?

41.

במקרה הנדון, מצאתי כי לנוכח חומרת מעשיו של

הנאשם, ישנו קושי של ממש להימנע מהרשעתו מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. ביטול הרשעתו של הנאשם עלולה לשלוח לו ולציבור כולו מסר מוטעה של סלחנות, (ע"פ (מחוזי באר שבע) 51803-05-15 **מדינת ישראל נ' פנחס דדון**, [פורסם בנבו] (20.09.2015)).

42.

בענייננו, לא שוכנעתי שיש מקום להתחשבות כה

מיוחדת של בית המשפט בנאשם, עד כדי ביטול הרשעתו בדין. סבורתי כי נדרש גם נדרש כי יוטל עליו אותו כתם פלילי, וטוב שידע כי בית המשפט לא ינקוט בסבלנות ובסובלנות כלפי סוחרי הסמים ועוזריהם. כאן אף מצאתי להזכיר את פסיקתו של בית המשפט המחוזי מרכז ב"ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטמן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (30.08.2015), שם נקבעה מעין "**מקבילית כוחות**", כאשר מידת הפגיעה הקונקרטית שהוכחה נדרשת כתנאי להימנעות מהרשעה תעמוד ביחס ישר לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם (והדברים אף נלמדים מהתנאי הדורש קיומו של יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה לבין מידת הפגיעה בנאשם).

43.

התנאי לפיו הימנעות מהרשעתו של הנאשם לא

תביא לפגיעה מהותית בשיקולי ענישה אחרים, הינו למעשה תנאי שבלעדיו אין, ולכן על פניו היה די באמור עד כה כדי לדחות את בקשתו של הנאשם לביטול הרשעתו. יחד עם זאת, לא אעצור הילוכי בנקודה זו, ואציין כי הנאשם אף לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת כי הרשעה תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בתעסוקתו או בשיקומו. כך, הנאשם **לא הציג ולו בדל ראיה** שיהא בה כדי ללמד על כך שתעסוקתו או פרנסתו עלולות להיפגע בצורה משמעותית וקונקרטית אם יורשע בדינו. כל שנטען בעניין זה, הוא כי הנאשם עובד בתחום אבטחת המידע, ומלבד העובדה כי עצם ניהול ההליך כבר פגע בפרנסתו ומנע הימנו להשתתף בפרויקט של שירות בתי הסוהר, הרי שהרשעה תפגע גם בתעסוקתו העתידית בתחום אבטחת המידע לאור האמור בסעיף 17ב(ג) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א - 1981, המונע מאנשים בעלי עבר פלילי לשמש כממונים על אבטחת מידע בגופים מסוימים.

44.

ראשית אציין, כי הנאשם לא הציג כל תימוכין לכך

שתעסוקתו נפגעה כבר מעצם ניהול ההליך, טענות אלו נטענו בעלמא, ומשכך אין בידי לקבלן. כך גם בכל הנוגע לטענתו של הנאשם בדבר הפגיעה האפשרית בתעסוקתו לאור שאיפתו להתקדם מעובד קבלן לעובד מן המניין בנמל אשדוד. מה עוד, שטענתו לפגיעה אפשרית בתעסוקתו בתחום אבטחת המידע בהתאם לסעיף 17ב לחוק הגנת הפרטיות אין לה על מה שתסמוך. סעיף 17ב לחוק הגנת הפרטיות קובע כדלקמן:

"(א) הגופים המפורטים להלן חייבים במינוי אדם בעל הכשרה מתאימה שיהיה ממונה על אבטחת מידע (להלן - הממונה)...

(ג) לא ימונה כממונה מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה".

45.

עם זאת, הנאשם לא טען כי הוא משמש כיום

כממונה על אבטחת מידע באחד מן הגופים המפורטים בסעיף, או כי מינויו לממונה מעוכב בשל ההליך הפלילי, אלא רק הצהיר על **כוונה אפשרית ועתידית לעבוד כממונה בתחום אבטחת המידע**, תוך שהרשעה בעניינו יכול ותפגע באופן המקצועי שלו. ויוזכר, כי לנאשם ובא כוחו ניתנה האפשרות להגיש אסמכתאות לבית המשפט בדבר הפגיעה הקונקרטית בתעסוקתו של הנאשם, אף לאחר שלב הטיעונים לעונש, אך מסמכים כגון אלו לא הוגשו. משאלו פני הדברים, הרי הרשעה בעניינו של הנאשם מהווה כיום לכל היותר פגיעה אפשרית וערטילאית בלבד בתעסוקתו, ובטח שלא ניתן לומר כי המדובר

בפגיעה מוחשית וקונקרטית. והנה בענייננו, בשעה שהנאשם הורשע בין היתר בביצוע עבירת **סיוע לסחר בסמים**, בנסיבות אלה, כאמור, היה על הנאשם להוכיח פגיעה **ממשית ומוחשית** בעתידו ובתעסוקתו, וזאת הוא לא עשה.

46.

למעלה מן הצורך אציין, כי על מנת לחסום את דרכו של הנאשם מלעסוק כממונה על אבטחת מידע, יהא צורך להכריע בעתיד כי בעבירה בה הורשע יש קלון, כך שגם מטעם זה נראה, כי כל עוד לא הוכרע שיש קלון בעבירה, הרי שהפגיעה האפשרית בתעסוקתו של הנאשם בעתיד, אינה מוחלטת. במאמר מוסגר אטעים, כי מלבד העובדה שהצדדים כלל לא ביקשו מבית המשפט לתת את הדעת לעניין זה, הרי ששאלת הקלון כיום הינה תיאורטית גרידא, תוך שהנאשם לא טען כי הוא מתמודד כעת על משרת ממונה ספציפית, מה גם שלא ניתן לצפות כיום לאיזה גוף הלה עשוי להתמודד בעתיד (אם וכאשר) והיכן, ועל כן הכרעה בעניין זה אינה רלוונטית כעת, עת לא ניתן לשקול את השיקולים הקונקרטיים לגוף המשרה המבוקשת. מכיוון שכך, ומכיוון ששאלת הקלון לא נשקלת רק לאור חומרת העבירה ונסיבותיה, אלא אף נשקלת לאור המשרה (הספציפית) בה מבקש הנאשם לכהן, נראה כי הכרעה בעניין זה כעת תחטא לכוונת המחוקק ותהיה בגדר "רתימת העגלה לפני הסוסים" (וראו לעניין זה דבריו של כ' השופט א' לוי בבג"ץ 5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקאות 30-34 (2008)).

47.

אכן, הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות על מעשיו, עבר הליך שיקום, ומתסקירי שירות המבחן מצטיירת תמונה של אדם נורמטיבי שמעד, ואלו בהחלט עומדים לזכותו ויביאו ללא ספק להקלה בעונשו. אך לאור כל המפורט לעיל, לדידי, אין בכוחם של אלו להוות הצדקה לביטול הרשעתו בדיון. מכל הטעמים האמורים, הריני מורה כי **הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה**.

גזירת הדין

48.

כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם, ולצורך כך, כמצוות המחוקק בסעיף 40א לחוק העונשין, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

49.

בעניין זה נתתי דעתי לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו והביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר; להיותו חף מהרשעות קודמות; לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות; לעובדה שהנאשם הביע חרטה על מעשיו; וכי מאז האירועים שבמוקד כתב האישום נמנע הנאשם מלשוב ולהסתבך בפלילים. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לכך שהכלא זר לו.

50.

עוד ולקולה, ניתן להעניק משקל מסוים לעובדה כי הנאשם שהה פרק זמן לא מבוטל במעצר מאחורי סורג ובריח ותקופה ממושכת נוספת תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליכי המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם, יש להניח שהיה בכך כדי להדגיש עבור הנאשם את הפסול שבמעשיו, ואף ניתן לשקול זאת במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.

51.

כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שקבעתי לעיל, וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמורים?

52.

מעיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של

הנאשם מיום 09.01.2020, עולה כי מאז ביצוע העבירות, הפסיק הנאשם לחלוטין את צריכת הסמים (תוך שלדבריו החל את השימוש בהם בשל טראומות שחווה במבצע "עופרת יצוקה" בו השתתף במסגרת שירותו הצבאי), וכי בדיקות השתן שמסר נמצאו ללא שרידי סם. כמו כן, במהלך תקופת צו פיקוח המעצרים שהושת עליו, הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית. שירות המבחן מסר כי הנאשם שיתף עמו פעולה באופן מלא, הגיע בעקביות למפגשים ומסר בדיקות שתן. במפגשים לקח הנאשם חלק מרכזי בתהליך הקבוצתי, ועבר תהליך התבוננות משמעותי באשר למעורבותו בעבירה, תוך נכונות לבצע שינויים חיוביים בדפוסי התנהגותו וחשיבתו. במסגרת הטיפול העריך שירות המבחן כי יכולתו של הנאשם לזהות דרכי התמודדות אלטרנטיביות ונורמטיביות במצבים מורכבים ובתנאי לחץ, הוביל **לצמצום הסיכון הנשקף הימנו לביצוע עבירות נוספות**. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם בעל רמות תפקודיות גבוהות במיוחד בחלק ניכר ממישורי חייו, עת גדל בסביבה בטוחה עם בסיס להתפתחות תקינה, **תוך שביצוע העבירה על ידו הינה חריגה ואינה מבטאת את אורח חייו של הנאשם בדרך כלל**.

53.

עוד מצא השירות לציין, כי להערכתו, הנאשם בעל מודעות עצמית גבוהה, אישיות מגובשת, יכולת חשיבה מורכבת המאופיינת בגישה ביקורתית שמסייעת לו לזהות חלקים באישיותו שהובילו אותו לביצוע העבירות. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתוסכל ומאוכזב מעצמו עקב מעורבותו בעבירה, ונראה כי ההליך המשפטי משמעותי ביותר עבורו. בשל כל אלה, סבר שירות המבחן כי לאור דפוסי אישיותו של הנאשם והתבוננות שהגיע אליהן, אין מקום לשלב את הנאשם בהליך טיפולי נוסף, **וכי הסיכון להתנהלות חוצה גבולות זהה בעתיד מצד הנאשם הינה נמוכה**.

54.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 31.05.2020, עדכן שירות המבחן כי הנאשם שב להתגורר באשקלון וחזר לעבוד בתחום אבטחת המידע בו עסק עובר להגשת כתב האישום כנגדו, תוך שבדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות משרידי סם. אשר על כן, לאור ההליך השיקומי, העדר עבר פלילי, הערכת הסיכון הנמוכה, ולאור הימנעות הנאשם מצריכת סמים ושיאיופיותו הנורמטיביות, המליץ השירות לבכר בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי ובא בהמלצתו העונשית אשר פורטה בראשית הדברים.

55.

הנה כי כן, דרך החיים שהנאשם דבק בה מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, הירתמותו לטיפול ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, התרשמות שירות המבחן כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי בבסיסו אשר ההליך הפלילי אינו משקף את מהלך חייו, תוך שהסיכון להישנות עבירות מצדו הינו נמוך, מעידים כי הלה זנח את עמדותיו ודפוסי העברייניים וכי כעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורמטיבי.

56.

אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות ממין זו שבהן הורשע הנאשם, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית, ולא בכדי ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושתו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות דומות לאלו בהן הורשע הנאשם שלפני, ואף במקרים חמורים יותר, אף עונשי מאסר מותנים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו) וראו בעניין זה, למשל, ת"פ (שלום י-ם) 17959-03-18 **מדינת ישראל נ' יניב זלבאני** (פורסם בנבו, 28.10.2019); ת"פ (מחוזי מרכז) 11608-07-16 **מדינת ישראל נ' אהרון היימפלד** (פורסם בנבו, 06.01.2019); ת"פ (שלום י-ם) 53375-03-18 **מדינת ישראל נ' מיכאל כהן** (פורסם בנבו, 25.09.2019).

57.

במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, ובייחוד בשים לב לכך שעסקינן בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה בביצוע העבירות והביע צער

וחרטה על מעשיו, לאור ההליך הטיפולי שעבר, ונוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן מכך שעסקין בנאשם בעל מערכת ערכים תקינה וחיובית, כאשר ביצוע העבירות על ידו הינה חריגה ואינה מאפיינת את אורחות חייו, תוך שהסיכון הנשקף הימנו להתנהלות דומה בעתיד הינו נמוך, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו.

58.

לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי ככל שלא יתמיד בדרכו השיקומית, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת.

59.

בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, אם כי לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו הן לעניין ביטול ההרשעה והן באשר להיקף שעות השל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

60.

בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם הנקי מסמים, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט לא ימנע מלהשית על הנאשם קנס, במיוחד נוכח העובדה כי עבירת הסיוע לסחר נעברה למטרת רווח כספי, אולם לצד חומרת העבירה, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיוביים של הנאשם.

61.

מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את

העונשים הבאים:
א.

צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

העבודות תבוצענה במתנ"ס כצנלסון באשקלון בתפקיד עזרה בעבודות תחזוקה כלליות. עבודות השל"צ תתחלנה לא מוקדם מ- 45 יום מהיום.

ב.

צו מבחן של שירות המבחן

למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע צו המבחן וצו השל"צ, והמשמעויות של אי עמידה בתנאי הצווים.

העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ג.

מאסר מותנה למשך 8 חודשים,

אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.

ד.

מאסר מותנה למשך 4 חודשים,

אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון.

ה.

קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי

מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. היתרה תושב למפקיד/ה.

ו.

אני פוסלת את הנאשם מלקבל

או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

ז.

הנאשם יצהיר על התחייבות

כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - דיסקים, סמים, מסמכים, סכין, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

ניתן בזאת צו להשבת המוצג - פלאפון, לידי הנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.

ב"כ המאשימה:

לאור העובדה כי ביהמ"ש הורה כי עבודות השל"צ תבוצענה לא מוקדם מ- 45 יום מהיום, אזי ברור כי פתוחה בפני המאשימה לשקול את שיקוליה אודות הצורך להגיש ערעור בנוגע לתוכנית השל"צ.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעתי במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 10,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תש"פ, 04/08/2020 במעמד

הנוכחים.

ננה שמואלי - מאייר, שופטת

סגנית נשיא